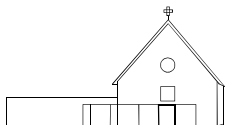

ANDRA KORINTIERBREVET

valda texter

Husbykyrkan – Lars Mörling 2011

KOMMENTARER AV TEXTER I ANDRA KORINTIERBREVET

Det här är ett bibelsammanhang som Gud använt för att tala till mig om hjärtats inställning till honom och människor omkring mig.

KRISTUSDOFT & KRISTUSBREV 2Kor 2:14-3:3

1. Vi är en Kristusdoft 2:14-17

Paulus beskriver sin tjänst och använder en situation som alla i Korint kände till, nämligen ett romerskt segertåg. När armén återvände efter en seger så tågade man genom de olika städerna tillbaka till Rom. Generalen ärades och det var en grupp som spred rökelse och en väldoft kring processionen. För en del var det en doft från liv till liv för andra från död till död, med i processionen fanns även krigsfångar man tagit i striden.

A. Romerskt segertåg – Kristi segertåg 2:14

- Generalen – Kristus
- Rökelsen – Kunskapen om Kristus
- Spridare – Paulus och hans team
- Reaktion – Död eller Liv

Paulus och hans team reste runt till olika städer i Romarriket och spred kunskapen om Kristus som en väldoft. För en del, som förkastade Kristus blev budskapet från död till död för andra från liv till liv. Kristus ärades i sitt segertåg när människor blev frälsta och församlingar grundades.

B. Paulus spred kunskapen om Kristus 2:15-17

- Ingen var neutral inför Kristus
- En rak predikan av Guds ord

Man kunde inte vara neutral inför Jesus pga hans anspråk på vem han var. På samma sätt presenterade Paulus Jesus så tydligt att det blev en liknande reaktion. Vi kan också vara en Kristusdoft genom en tydlig presentation av Jesus för andra.

2. Vi är ett Kristusbrev 3:1-3

A. Kristus skriver brev till människor 3:1-2

- Kristus är författaren
- Paulus är sekreteraren
- De troende är brevet
- Människorna är mottagare

Paulus kallade de troende för Kristusbrev. Många människor läser inte några kristna böcker men det ögonblick vi börjar presentera Kristus och vad han gjort i våra liv, så börjar man läsa av innehållet i Kristusbrevet för att se om det vi säger verkligen stämmer med hur vi lever.

B. Kristus skriver med Anden 3:3

- Inte på stentavlor utan på människohjärtan
- Inte med bläck utan med Guds Ande
- (2Mos 24:12, Jer 31:31-34, Hes 36:26-27)

Paulus säger att Kristus skriver med Anden på våra hjärtan och han syftar på två profetior som gått uppfyllelse i Kristus. I Jer 31 talar Gud om det nya förbundet där han ska skriva sina lagar i människan. I Hes 36 beskriver Gud hur han ska ta bort stenhjärtat och ge oss ett hjärta av kött och låta sin Ande bo i oss. När människor läser våra liv ska de se något av Jesus Kristus i oss. Det räcker alltså inte med bra ord om Jesus, hans liv måste få forma oss genom Guds Ande.

Slutsatser:

I Gamla Förbundet var Guds lag inristad på stentavlor utanför människan.
 I Nya Förbundet är Guds lag skriven med Anden i människan.

Vi kan vara en Kristusdoft genom en tydlig presentation av Jesus Kristus
 Vi kan vara Kristusbrev genom ett liv i enlighet med Guds ord i den helige Andes kraft.

HERRENS HÄRLIGHET 2Kor 3:3-18

Paulus gör i tredje kapitlet en jämförelse mellan gamla förbundet (GF) som Gud slöt med Israels barn genom Mose och nya förbundet (NF) i Jesus Kristus. Som bakgrund behöver vi läsa om när Mose mötte Gud uppe på Sinai berg. Mose bad om att få se Herrens härlighet (2Mos 33:18-20). Han längtade efter Gud själv, hans person, den Gud är i sig själv. Herren uppenbarade sig då för Mose (2Mos 34:6-8). När han sen gick ner från berget med de nya stentavlorna under armen så reflekterade hans ansikte Guds härlighet. Israels barn blev rädda och Mose hängde en slöja över ansiktet för att dölja reflektionen (2Mos 34:29-35).

GAMLA FÖRBUNDET	NYA FÖRBUNDET
-----------------	---------------

Vi kan dela upp jämförelsen i texten i två halvor för en tydligare överblick. Först ska vi se på förbundens inre natur.

1. Förbundens inre natur

Dödens ämbete v7 - bokstäver inristade på stenar - bokstaven dödar v6	Andens ämbete v8 - skrivet på människohjärtan - Anden ger liv v6
---	--

På vilket sätt kallas GF för dödens ämbete eller tjänst?

De tio buden som var inristade på stentavlor var grunden för GF. Inför dessa bud avslöjades människans synd och syndens lön är döden. Det fanns tyvärr ingen slutgiltig lösning på syndens problem i GF och därför kallas det för dödens ämbete.

På vilket sätt kallas NF Andens ämbete eller tjänst?

I NF har Guds Ande kommit in i den troende med kraft och liv.

Slutsats:

GF: Lagen var utanför människan inristad på stentavlor.
 NF: Lagen är skriven med Anden i vårt inre.

2. Förbundens resultat

Fördörelsens ämbete v9	Rättfärdighetens ämbete v9
------------------------	----------------------------

På vilket sätt kallas GF för fördörelsens ämbete?

GF var ett villkorat förbund. Om Israels barn höll förbundet lovade Gud välsignelser och om folket bröt förbundet utlovades förbannelser. Det tragiska är att GF bröts många gånger pga. synden och det ledde till fördömelse dvs Guds dom. "Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe.." (Gal 3:13).

På vilket sätt kallas NF rättfärdighetens ämbete? Genom Kristus död för vår skull erbjuder Gud syndernas förlåtelse och att göra oss skuldfria av bara nåd.

Slutsats:

GF: Lagen uppenbarade synden som ledde till fördömelse.

NF: Kristi fullbordade verk leder till rättfärdighet, skuldfrihet.

3. Förbundens härlighet

- kom i härlighet v7, 9	- mycket större härlighet v8-10
- förbleknande härlighet v11	- bestående härlighet v11
- dold härlighet v14-15	- avtäckt härlighet v16-18

Paulus drar från 2Mos 33-34 för att visa att GF kom i härlighet i och med att Mose blev förvandlad när Herren uppenbarade sig för honom. Paulus säger att härligheten i GF bleknade bort och att den doldes av Mose som hängde en slöja framför ansiktet.

Paulus säger att NF har en mycket större och överflödande härlighet, en härlighet som består och är evig. Kristus blev förhärligad genom sin död, uppståndelse, himmelfärd och när han intog sin plats vid Faderns högra sida. Guds härlighet i det NF strålar ut från Kristus ansikte, precis som GF:s härlighet strålade ut från Moses ansikte (2Kor 4:6).

Slutsats:

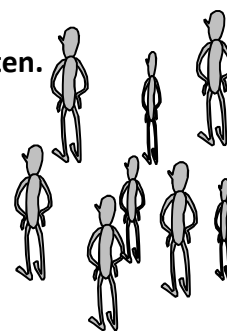
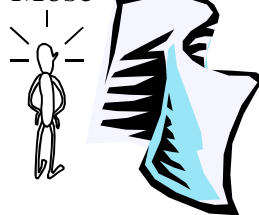
GF: Herrens härlighet fanns där, men den var dold.

NF: Herrens härlighet är avtäckt, bestående och förvandlande.

Jag ska försöka visualisera vad Paulus menar i den här texten.

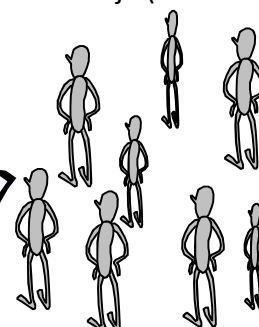
Mose

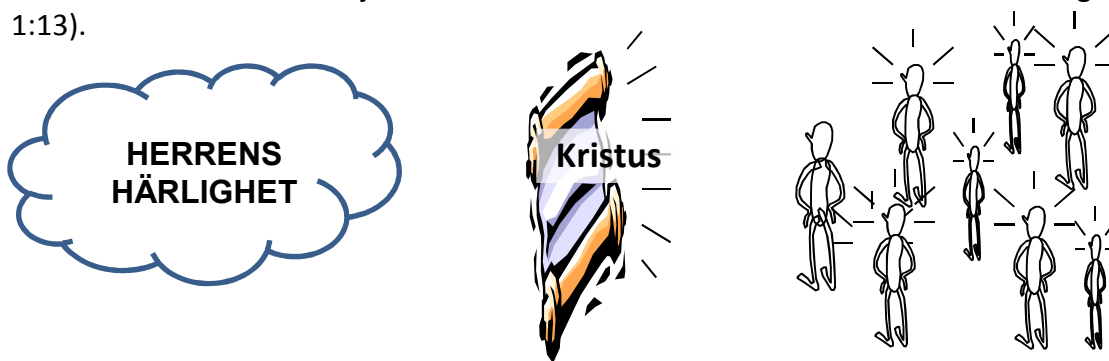
GF kom i härlighet. Mose förvandlades men dolde härligheten med en slöja (2Kor 3:12-13).

Kristus

Herrens härlighet fanns Gamla Testamentets skrifter men Paulus säger att slöjan förblev över Israels barns hjärtan så att de aldrig såg härligheten i Kristus. ”Men deras sinnen blev förstockade. Än i dag finns samma slöja kvar när gamla förbundets skrifter föreläses, och den tas inte bort, först i Kristus försvinner den. (2Kor 3:14). Hur visste Paulus detta? Han hade som farisé läst Gamla Testamentet många gånger men aldrig upptäckt härligheten i Jesus Kristus. I sin blindhet förföljde han istället de kristna och försökte utrota församlingen (Gal 1:13).

Paulus säger att slöjan tas bort när man omvänder sig till Herren Jesus ”Men närhelst någon omvänder sig till Herren, tas slöjan bort.” (2Kor 3:16). Paulus hade själv upplevt detta när han mött Jesus på Damaskusvägen och härligheten som strålade från Kristus träffade honom med en sådan kraft att han slogs till marken (Apg 9). Efter mötet med Kristus togs slöjan bort från hans inre ögon och han såg Kristi härlighet överallt i Gamla Testamentets texter. I mötet med Herren blev Paulus förvandlad precis som Mose en gång blivit förvandlad i sitt möte med Herren.

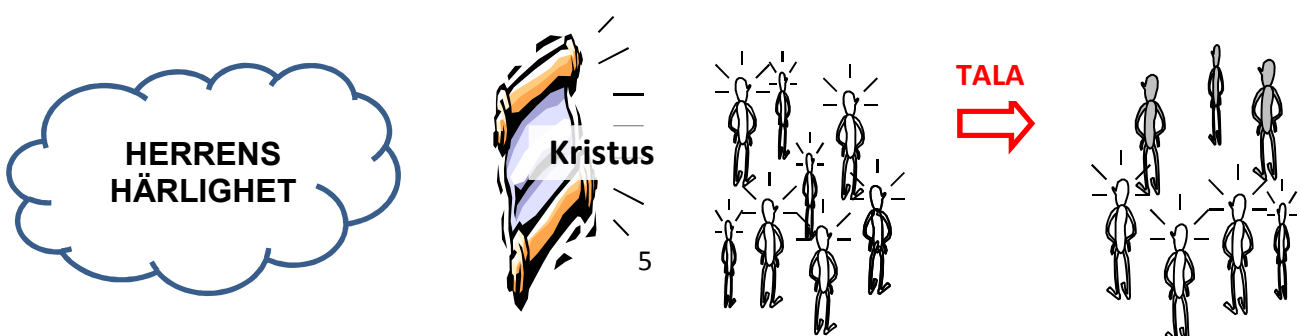
När vi ser på Jesus och umgås med honom i bibelläsning, bön och lovsång så förvandlas vi till att bli lika Jesus genom Andens verk i oss. ”Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herren, Anden.” (2 Kor 3:18). Paulus betonar att det handlar om en process att bli lik Jesus med orden ”från härlighet till härlighet”.

REFLEKTERA HÄRLIGHETEN (2Kor 4:1-15)

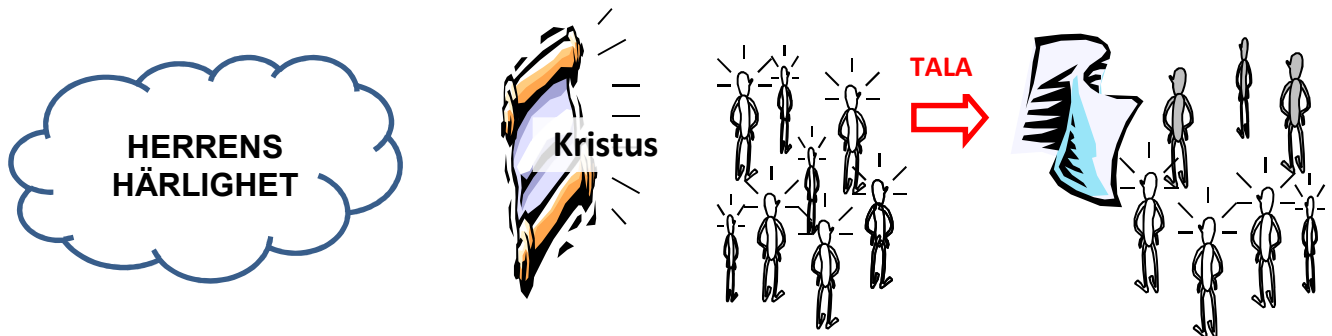
Paulus menar att Herrens härlighet ska spridas till andra när han säger att Gud ” ..har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, **för att** kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken.” (2Kor 4:6). Han säger också att vi inte ska dölja reflektionen av Herrens härlighet som Mose gjorde. ”Då vi har ett sådant hopp, går vi helt öppet till väga och gör inte som Mose, han som hängde en slöja för sitt ansikte, för att Israels barn inte skulle se hur det som bleknade försvann.” (2Kor 3:12-13). Vi ska alltså reflektera härligheten till andra, men hur gör vi?

1. Genom att tala (2Kor 4:1-6)

Vi ser på Jesus och sedan berättar vi för andra vad vi ser, vem Jesus är, vad han har gjort och vad han betyder för oss. Det är viktigt att vi är tydliga när vi talar om Jesus.

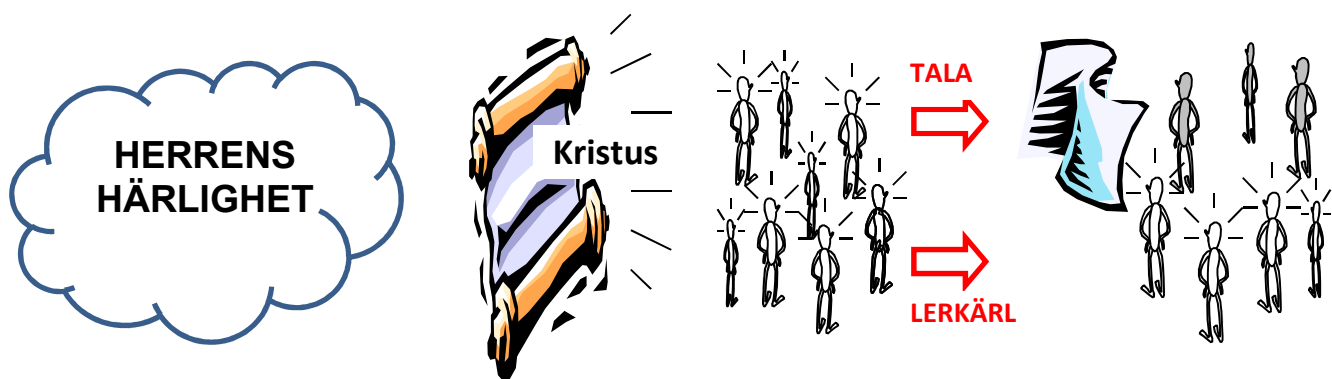
”Vi har avsagt oss allt hemligt och skamligt och använder inga knep. Vi förfalskar inte Guds ord utan lägger öppet fram sanningen och anbefaller oss själva inför Gud åt varje människas samvete.” (2Kor 4:2). Så, vi reflekterar härligheten genom att tydligt berätta om Jesus för andra. Paulus är medveten om att långt ifrån alla kommer att ta emot Jesus men det beror inte på att evangeliet är otydligt utan på att det finns en ond makt som förblindar människor.

”Är vårt evangelium dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds avbild.” (2Kor 4:3-4).

2. Genom att vara lerkärl (2Kor 4:7-15)

Det andra sättet vi reflekterar härligheten på är att vara ett lerkärl och det är överraskande! Ett lerkärl var vanligt på den tiden, det kostade inte mycket och det var väldigt skört. Paulus säger att Gud har lagt ner en skatt i vanliga svaga bräckliga människor som vi och skatten är Herren själv, som bor i oss genom sin Ande. Gud har gjort detta med en speciell avsikt, att reflektionen av härligheten ska bli ännu tydligare.

”Men denna skatt har vi i lerkärl, **för att** den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss.” (2 Kor 4:7). Om Gud hade lagt ner skatten i silver eller guldkärl då skulle människor beundra kärnen och inte se skatten dvs Herrens härlighet i oss.

När Paulus beskriver vad det innebär att vara ett lerkärl så talar han om svårigheter, motstånd och problem (2Kor 4:8-9). Det han säger liknar Jesus ord om vetekornet som måste falla ner i jorden och dö för att det skulle bära frukt (Joh 12:24-26). Jesus talar om sin egen död som skulle ge rik frukt men också om sina lärjungar som han kallar att följa honom. Här ligger en hemlighet, att Jesus död verkar liv. ”Alltid bär vi Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall bli synligt i vår kropp.” (2Kor 4:10). Paulus menar att de svårigheter han möter när han presenterar ”evangeliet om Kristi härlighet” i själva verket är Kristuslidanden. Men i denna bräcklighet och svaghet verkade Gud med sin kraft. Reflektionen blev tydligare

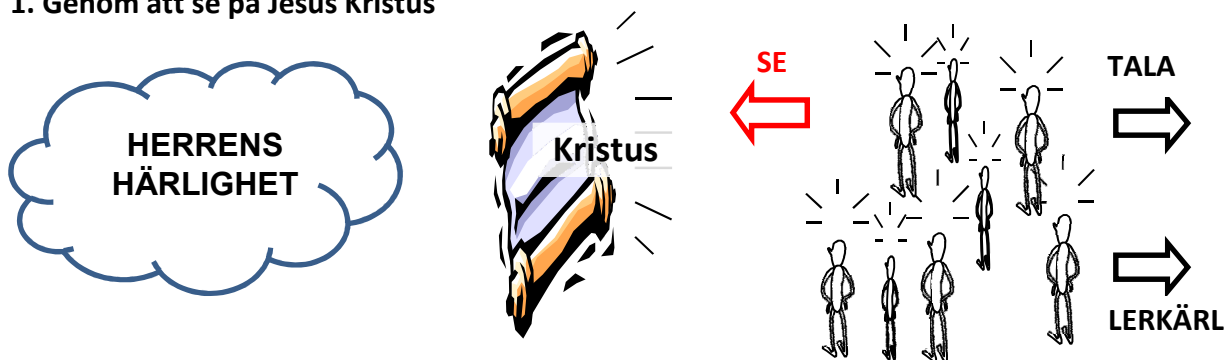
och resultatet blev fantastiskt! "Allt sker för er skull, för att nåden genom att komma allt fler till del skall få tacksägelsen att flöda över till Guds ära." (2 Kor 4:15).

SE DET OSYNLIGA (2Kor 4:16-5:10)

När man sätter sig in i hur aposteln Paulus levde kan man inte undgå att ställa frågan hur orkade han! Paulus förklarade att även om hans yttre människa, hans kropp, bröts ner så förnyades samtidigt hans inre människa dag för dag (2Kor 4:16). Det innebar att han levde i gemenskap med Jesus och förvandlades från härlighet till härlighet mitt i alla svårigheter och all förföljelse (2Kor 3:18).

Senare ger oss Paulus en lång detaljerad lista på vilka svårigheter han har genomlevt som apostel (2Kor 11:23-29) och ändå kan han säga att allt detta lidande bara varade ett ögonblick och vägde jättelätt i jämförelse med den eviga massiva härligheten som väntade på honom efter döden (2Kor 4:17). Hur var det möjligt att leva som han gjorde?

1. Genom att se på Jesus Kristus

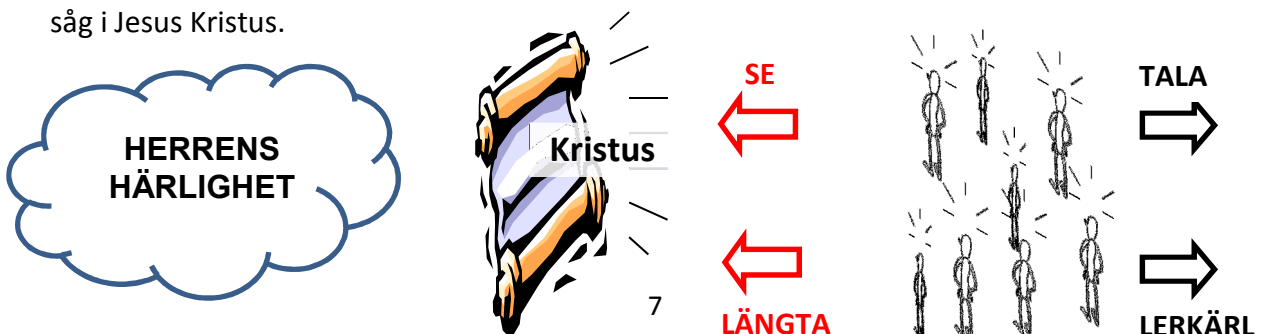
"Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgämligt, men det osynliga är evigt." (2Kor 4:18). Paulus fäste blicken på det osynliga, på den eviga härligheten hos Jesus Kristus. Det innebär också att Paulus inte i första hand levde för den här världen utan för evigheten.

Paulus liknar sin kropp vid ett tält som var på väg att slitas ut. Ett tält med hål och revor där det både blåste och regnade in. Han såg fram emot den dag han skulle flytta till härligheten och till den eviga boning som Gud har gjort åt honom. "Vi vet att om vårt jordiska tält rivs ner, så har vi en byggnad från Gud, en boning som inte är gjord med händer, en evig boning i himlen." (2Kor 5:1). Han längtade efter den dag då det dödliga skulle bli uppslukat av livet (2Kor 5:4).

Paulus säger att vi är skapade för ett liv i paradiset i gemenskap med Gud. Det innebär att när vi kommer till härligheten så kommer vi verkligen hem, vi som är skapade till Guds avbilder och för ett liv i Guds paradiset. För att vi ska veta vad som väntar oss när vi kommer hem så har vi fått Guds Ande som en handpenning, ett förskott på det verkliga som väntar oss i härligheten (2Kor 5:6).

2. Genom att längta hem

Paulus hade hemlängtan. Han längtade efter den eviga härlighet som han mött och som han såg i Jesus Kristus.

”Men vi är ändå vid gott mod och skulle hellre vilja flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren” (2Kor 5:8)

Han levde för den dag han skulle stå inför sin älskade Herre Jesus Kristus, därför ville han alltid behaga Herren. Han visste också att vi alla en dag ska stå inför Kristus. ”Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.” (2Kor 5:10). Och här har vi svaret på hur aposteln kunde leva som han gjorde. Han fäste blicken på det eviga och inte på det synliga. Han hade hemlängtan till Kristus och härligheten han såg i Jesus Kristus.

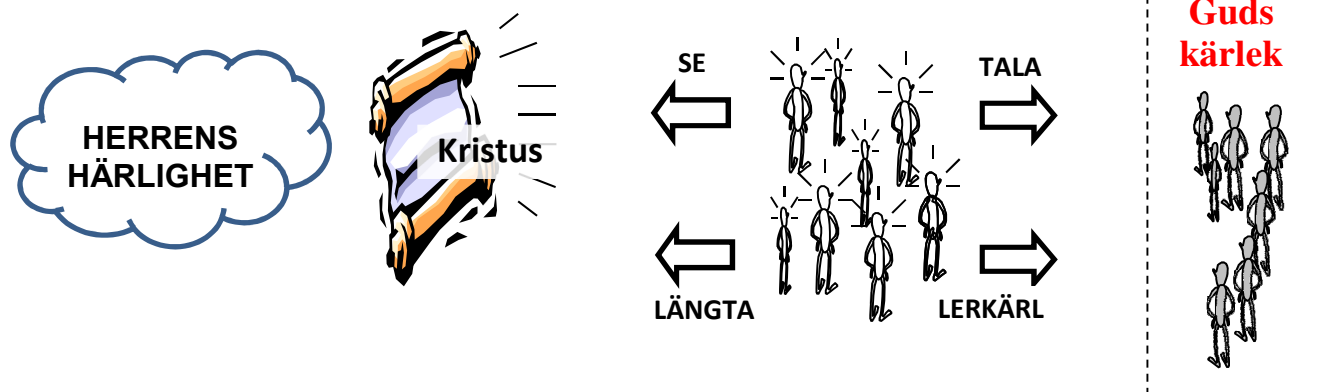
Vår egen kultur formligen skriker ut sitt inomvärldsliga perspektiv, där vi alla ska förverkliga oss själva i den här världen. Vi behöver ställa oss frågan om vår egen kultur eller aposteln Paulus har rätt. Vad lever vi för? Vad fäster vi vår blick på?

MOTIVERAD AV KÄRLEK (2kor 5:11-21)

Paulus hade fäst blicken på Jesus Kristus och förvandlades till hans avbild genom Andens verk (2Kor 3:18). Normalt tänker vi att det bara var Paulus karaktär som förvandlades men frågan är om inte hela målsättningen också förändrades, så att det som låg på Herrens hjärta också blev det som låg på aposteln hjärta. I det här avsnittet kommer Paulus att visa fram vad som är viktigt för Gud när det gäller alla folk i hela världen.

1. Paulus såg Kristus kärlek

När Paulus såg på Kristus så såg han kärleken hos honom som offrat sitt liv för en förlorad värld. ”Ty Kristi kärlek driver oss..” (2Kor 5:14). Den kärleken var en kärlek till Gud och till alla människor.

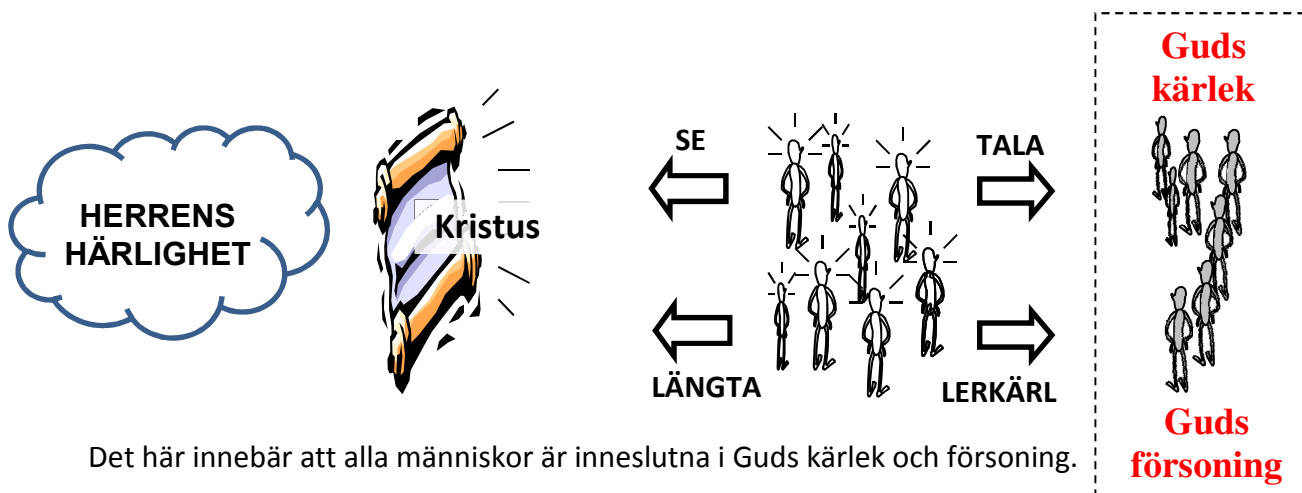

2. Paulus såg Guds försoning

Försoning innebär att två parter som varit ovänner blir sams igen, relationen återupprättas och blir hel. Gud tog första steget och har i sin kärlek försonat oss med sig själv genom Kristus (2 Kor 5:18).

Faktum är att Gud själv kom i Kristus för att försona världen med sig. Det makalösa är att Guds försoning innebär att Gud inte längre ser alla våra fel och synder. ”Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser..” (2Kor 5:19).

Men hur var det möjligt att vi kunde bli helt förlåtna och förklarade oskyldiga? Jo, det berodde på att Gud i Jesus Kristus gjorde ett byte med oss. Han fick all vår synd och vi fick hans rättfärdighet. ”Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud.” (2Kor 5:21).

Det här innebär att alla människor är inneslutna i Guds kärlek och försoning.

3. Paulus fick samma värderingar som sin Herre

Han säger att hans mål är att behaga Herren (2Kor 5:9) och att han på grund av sin Gudsfruktan försöker vinna människor (2Kor 5:11).

Kristi kärlek driver honom och han vet att när Jesus gav sitt liv för alla så dog alla i Kristus. Hur gick det till? Jo, Kristus representerade alla människor och därför har alla dött i Kristus. **"Ty Kristi kärlek driver oss**, eftersom vi är övertygade om att en har dött i allas ställe, och därför har alla dött." (2Kor 5:14). Paulus insåg att vi som blivit nya skapelser och har fått evigt liv, inte längre ska leva för oss själva utan för Jesus. "Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem." (2Kor 5:15). Det här visar att det som var viktigt för Herren också blev viktigt för Paulus.

4. Vi är Herrens ambassadörer i världen

När Paulus säger att vi är Kristus "sändebud" så använder han ordet för ambassadörer. På den tiden kunde en kung skicka ut ambassadörer som representerade honom i ett annat land. Ambassadören representerade alltså inte sig själv och hade inget eget budskap, utan han bar fram budskapet från sin kung. Vi är representanter för Guds rike i världen och vi bär fram det som ligger på vår kungs hjärta. "Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud." (2 Kor 5:20).

5. Målet är att bli nya skapelser

Paulus säger att den som blivit försonad med Gud genom Jesus Kristus blivit en ny skapelse. "Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit." (2Kor 5:17). Allt det gamla, alla våra synder är förlåtna. Istället är vi nya skapelser, vi är Guds barn, pånyttfödda i Guds Ande.

Det var det här som låg på Guds hjärta och som Gud i sin kärlek hade offrat allt för. Det var därför som dessa värderingar formade aposteln Paulus hela målsättning och inriktning för sitt liv i världen. På vilket sätt har vi låtit Guds värderingar forma oss?